

מ"ת 440/09/16 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז תל-אביב נגד דמיטרי פיודורוב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 אוקטובר 2016

מ"ת 440-09-16 מדינת ישראל נ' פיודורוב (עציר)

בפני כב' השופט בני שגיא	מדינת ישראל - פרקליטות מחוז תל-אביב
המבקשת	על-ידי ב"כ עו"ד אורן פז
נגד	
המשיב	דמיטרי פיודורוב (עציר)
	על-ידי ב"כ עו"ד ניר זנו ועו"ד זהבה קרן

החלטה

כללי

בקשה למעצר עד תום ההליכים, וזאת לאחר שכתב האישום שהוגש נגד המשיב מייחס לו עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, החזקת נשק שלא כדין, נשיאת נשק שלא כדין, ירי באזור מגורים ואיומים.

נטען בכתב האישום, כי עובר לחודש אוגוסט 2016 התגלע סכסוך בין המשיב לבין חבורה המונה, בין היתר, את ויליאם קניסופה (להלן - **וויליאם**) אליאס וויסי (להלן - **אליאס**) ותמיר נגוסה (להלן - **תמיר**), וכי בלילה שבין יום 10.8.16 ליום 11.8.16 הגיע המשיב, מצויד באקדח שהחזיק ברשותו שלא כדין, לגינה ציבורית בה ישבו בני החבורה. המשיב רץ לעברם וירה ממרחק של 10 מטרים, שלושה כדורים לפחות בכוונה לגרום להם לפציעות ולהפחידם. אחד הקליעים פגע ברגלו הימנית של ויליאם וגרם לו חבלה חמורה, כאשר בהמשך נמלטו בני החבורה מהמקום.

הסנגור לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה, אולם טען לחולשה ראייתית, אשר בעלת פוטנציאל להשליך על תוצאתו הסופית של הליך המעצר. באופן ממוקד יותר, הסכים הסנגור לקיומו של אירוע ירי בגינה הציבורית במועד שנטען על-ידי המבקשת, אולם סבר כי חולשת הראיות נעוצה בהעדר יכולתה של המבקשת לבסס את הימצאותו של המשיב בזירה, ואת ביצוע הירי על-ידו.

כך נטען על-ידי הסנגור, כי הראיה המרכזית, שלא לומר היחידה, שהציגה המבקשת, היא דבריו המפלילים של אליאס

עמוד 1

בפני המדובב, מבלי שזה חזר על הדברים במהלך חקירותיו. הסנגור הסביר כי על-פי מספר עדויות, כל בני החבורה היו שיכורים בעת האירוע, וקיימים מספר רב של נתונים אשר יש בהם להטיל ספק בדבר נוכחותו של אליאס במקום, או לכל הפחות, יכולתו להעיד על שהתרחש. בהקשר זה, הפנה הסנגור לעובדה כי בשטח נמצא תרמיל אחד בלבד, בעוד שעל-פי דבריו של אליאס למדובב, נורו שלוש יריות. עוד נטען, כי על-פי אחת העדויות, על הספסל בגינה ישבו שני אנשים כהי עור ושני אנשים בהירים, הרכב אנושי שאינו מתיישב עם עדותו של אליאס. על-פי עדות חיצונית אחרת, אחד מבני החבורה החזיק אקדח, דבר שכלל אינו מוזכר בעדותו של אליאס. עוד הפנה הסנגור לתיאור שמסר אליאס בדבר החשש הגדול מהמשיב, הנובע, בין היתר, מאירוע במסגרתו הגיע המשיב לדירה כלשהי, ואחד הנוכחים קפץ מהחלון, רק נוכח הפחד מהמשיב. תיאור זה, לגרסת הסנגור, אינו מתיישב עם דברים שנמסרו לשוטרים באירוע עצמו, ומכאן, הפגיעה המשמעותית באמינות שניתן לייחס לדבריו של אליאס.

עוד הפנה הסנגור לעדויות תמיר וויליאם, אשר אין לראותן כמפלילות את המשיב, ואלה עומדות בסתירה לדבריו של אליאס למדובב, המהווים עדות יחידה.

מקבץ טענות אחר קשור להתנהלות החבורה עצמה, כאשר לשיטת הסנגור, מדובר בחבורה הרחוקה מלהיות תמימה, אשר הפילה חיתתה על רבים מתושבי בת-ים.

טענה מסוג אחר, קשורה ללוחות הזמנים, כאשר נטען על-ידי הסנגור כי המשיב נראה במצלמות האבטחה נכנס לחצר ביתו בשעה 00:18, כך שקשה להלום ראיה זו עם אירוע ירי שהתרחש מרחק אווירי של 800 מטר, דקות ספורות קודם לכן.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי את חומר הראיות, ונתתי דעתי לטיעוני הסנגור, הגעתי למסקנה כי קיימת תשתית ראייתית המבוססת, בעיקר, על דבריו של אליאס למדובב, וזו בעוצמה הנדרשת לשלב זה של ההליך, אם כי חלק מטענות הסנגור אינן מבוטלות, וראויות להתברר בהליך העיקרי.

להלן נימוקיי:

אין חולק, כי הראיה המרכזית העומדת ביסוד ראיות התביעה היא דבריו של אליאס למדובב. כידוע, בשלב בו אנו נמצאים, בית המשפט אינו נדרש לבחינת מהימנות דברי העדים, למעט מקרים מובהקים, בהם קיימות סתירות משמעותיות בהשוואה לעדויות עדים אחרים או לראיות אחרות.

אין זה המצב בענייננו.

עיון בהודעות המדובב ובתמליל השיחות, מלמד כי הפללת המשיב היא הפללה ישירה ומובהקת, וכי מעבר לעובדה כי

אליאס נקב בשמו של המשיב (ואינני רואה בשלב זה ליתן משקל לטענות בדבר קשיים בהבנת השיחה ובעריכת התמליל), הרי שהוא נותן בו סימנים, דהיינו - מפנה לעובדה כי מדובר באדם עם אצבע קטועה. העובדה כי בשלב מסוים בשיחה עם המדובר, מתייחס אליאס לאדם בשם דימה קרביץ, אינה רלוונטית להכרעה בשלב הראיות לכאורה, שכן מכלל הדברים עולה אותה הפללה מובהקת של המשיב, כמי שביצע את הירי.

אני נכון להסכים עם עמדת ב"כ המבקשת, עו"ד פז, לפיה עיון בכלל אמרותיו של אליאס למדובר, מלמד על היותה של הגרסה אותנטית לכאורה, ועל פחד שחש אליאס מהמשיב. חלק מאותן טענות שהעלה הסנגור בהקשר לדברים אלה, נמצאות ברזולוציות היפות להליך העיקרי, ואינני סבור כי יש בהן כדי להשליך על העוצמה הראייתית הנלמדת מהדברים שמסר אליאס למדובר. דברים אלה רלוונטיים, לדוגמא, ביחס לטענה אודות מספר היריות שנורו, ביחס לטענה כי העד היה שיכור, ביחס לטענה לפיה מי מבני החבורה החזיק בעצמו אקדח אוויר, וביחס לטענה לפיה אליאס אינו מדייק, ותיאוריו אודות אירוע במסגרתו פלוני קפץ מחלון דירה רק נוכח חשש מהמשיב.

מסקנתי זו בדבר היות אמרותיו של אליאס למדובר אמרות אותנטיות, מתיישבת ואף **מתחזקת**, נוכח העובדה כי אליאס סירב לחזור על הדברים בחקירה גלויה, משמע - אין מדובר בעד אשר חפץ בהפללתו של המשיב, אלא בעד אשר נראה כי משיח לפי תומו, מבלי רצון להכווין את המשטרה לעבר המשיב.

חיזוק נוסף לאותנטיות דבריו של אליאס, אני מוצא בקיומו של סכסוך בין החבורה לבין המשיב, אשר בא לידי ביטוי, בין היתר, באירוע מוקדם, במסגרתו נטען כי וויליאם הניח רימון הלם ברכבו של המשיב. מדובר לכאורה בראיה לקיומו של מניע, ואף אם בסופו של יום לא הגישה התביעה כתב אישום נגד וויליאם, אין בכך כדי לחסום את דרכה מהצגת דבריו של וויליאם, כפי שנאמרו על-ידי אליאס למדובר לצורך הוכחתו. עוד יצוין, כי בתיק המשטרה צילומים המתעדים פציעה של אליאס בברכו, נתון אשר יכול להתיישב עם נפילה בזמן הבריחה.

נתון נוסף הממקם לכאורה את אליאס בזירת העבירה, באופן שאיפשר לו למסור פרטים אודות האירועים השונים, הוא ראיית DNA על-גבי פחית שנתגלתה בזירת העבירה (ראה דוח מסכם חקירת מז"פ בסעיף 10 וחוות דעת מומחה שערך יונתן רוט מיום 29.8.16).

באשר לטענה אודות לוחות הזמנים, ובהעדר ידיעה כיצד הגיע המשיב לאותה גינה ציבורית, אינני סבור כי מרחק של 800 מטר אינו "ניתן לכיסוי" בפרק זמן בן מספר דקות, בין אם ברגל, ובין אם באמצעות רכב.

בכל הנוגע להתנהלות החבורה עובר לאירוע, אציין כי חלק מטענות הסנגור בהקשר זה, אינן תלושות מחומר הראיות, אולם אינני רואה כיצד יש באותן טענות כדי להשפיע על עוצמת הראיות בכל הנוגע לאירוע הירי המפורט בכתב האישום.

חיזוק נוסף לראיות, ניתן למצוא גם בהגעתו של המשיב לדירתו, מספר דקות לאחר אירוע הירי הנטען, כאשר המשיב, לאורך כל חקירותיו **שומר על זכות השתיקה** ונמנע ממתן הסבר כלשהו באשר למעשיו עובר להגעתו לדירה.

זאת ועוד, ניתן לראות כהתנהגות מפלילה גם את התנהלותו של המשיב עת התבקש להגיע לחקירת המשטרה. אין חולק כי המשיב קיבל הודעה משוטר כי עליו להתייצב לחקירה, אולם בחר שלא לעשות כן, בטענה כי הוא ממתין לעורך דינו יחזור מחו"ל, כאשר רק מספר ימים לאחר מכן, התייצב מיוזמתו בתחנת המשטרה. דומני כי בעת הנוכחית התנהלות זו של המשיב פועלת לחובתו, על כל המשתמע מכך.

לצד הראיות שפורטו לעיל, המהוות, כאמור, תשתית ראייתית בעוצמה הנדרשת, יש לזכור כי דבריו של אליאס למדובב אינם נקיים מקשיים, ולעיתים, כפי שהדגים הסנגור, עומדים הדברים בסתירה מסוימת לעדויות אחרות הקיימות בחומר הראיות. יש אף לזכור כי מדובר בעדות יחידה, אשר ניתן להניח כי יידרש לה חיזוק בשלב ההליך העיקרי, זאת ככל שאליאס לא יחזור בעדותו בבית המשפט על דבריו למדובב, אלא ידבק בדברים שמסר בחקירה הגלויה.

סוף דבר, קיימות ראיות לכאורה, ויש מקום לשמוע את טיעוני הצדדים לעניין הליך המעצר, והיתכנותה של חלופת מעצר.

ניתנה היום, ח' תשרי תשע"ז, 10 אוקטובר 2016, במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט